

ВЕЧЕРНІЕ ВВ ВЕСТИ

51(3094),
20-25 декабря 2016 г.

СПРАВА ОХЕНДОВСЬКОГО:
ВЛАДІ ПОТРІБНА
СЛУХНЯНА ЦВК

стр 2

«ЦЕ ПРИМУСОВЕ ОБ'ЄДНАННЯ ГРОМАД,
ЗА ДОПОМОГОЮ ЯКОГО
ЗДІЙСНЮЄТЬСЯ ГЕНОЦИД»

стр 4

ЯКІ ВИПРОБУВАННЯ
ЧЕКАЮТЬ
НА АБИТУРІЄНТІВ-2017

стр 5

ВО «Батьківщина»

33,5%

Блок Петра Порошенка

15,4%

«Аграрна партія»

12,6%

«Наш край»

7,1%

«БАТЬКІВЩИНА» ПЕРЕМОГЛА НА МІСЦЕВИХ ВИБОРАХ

В Україні відбулися перші вибори місцевого самоврядування в об'єднаних територіальних громадах (ОТГ). Попри адміністративний ресурс та спроби фальсифікацій, за результатами двох турів, які відбулися 11 і 18 грудня, партія «Батьківщина» отримала впевнену перемогу.

У рамках першого туру на виборах до місцевих рад 41 об'єднаної територіальної громади кандидати від «Батьківщини» отримали 123 мандати, або 29,86% від кількості депутатів — партійних висуванців. Але під час другого туру в 142 ОТГ розгорнулася запекла боротьба. За попередніми підрахунками, кандидати від

«Батьківщини» отримали 475 мандатів, що складає 33,5%. Друге місце отримав БПП — 218 мандатів (15,4%). Далі йдуть: «Аграрна партія» — 178 (12,6%), «Наш край» — 100 (7,1%), УКРОП — 63 (4,4%).

«Ми вважаємо, що об'єднання громад в нинішньому вигляді — це ліквідація частини поселенської мережі в Україні, тобто малих сіл і селищ. Це, по суті, урбанізація країни і очищення сільськогосподарської землі від селян та аграріїв», — говорить лідер партії «Батьківщина» Юлія Тимошенко.

Водночас, за її словами, «Батьківщина» брала участь у виборах, щоб не дати можливості ліквідувати

школи, фельдшерсько-акушерські пункти у віддалених селах та не дозволити розікрати землі, які знаходяться в об'єднаних громадах.

Тимошенко наголосила, що таких масових фальсифікацій, які мали місце на цих виборах, не було навіть під час президентських чи парламентських перегонів.

«По суті, увімкнули весь адміністративний ресурс... Під час підрахунку голосів вимикали світло. Питання: чому така війна йшла за кожну об'єднану громаду? Відповідь одна: тому що там — сільськогосподарська земля, і тому що через взяття влади в об'єднаних громадах вся аграрна мафія хоче

привласнити нашу сільськогосподарську землю», — зазначила лідер партії.

За її словами, «Батьківщина» — єдина з опозиційних сил, яка дала владі справжній бій.

«Ми всі свої можливості спрямували, щоб захистити об'єднані громади. Кандидатів у депутати від «Батьківщини» примушували скласти посвідчення члена партії, проти наших висуванців на посади голів об'єднаних громад порушувались кримінальні справи... Проте, незважаючи на підкуп, на адмінресурс, партія «Батьківщина» отримала абсолютну першість на цих виборах».

4 820097 141002 7

1 605 1

ВСЕУКРАИНСКАЯ ОБЩЕСТВЕННО-ПОЛИТИЧЕСКАЯ ГАЗЕТА

НАШ АДРЕС В ИНТЕРНЕТЕ: GAZETA.VV.COM

Рекомендованная цена
2 грн 30 коп.

Рік тому до України приїздив віце-президент США Джозеф Байден. Виступаючи перед депутатами ВР в сесійній залі, він дуже жорстко висловився щодо боротьби з корупцією в Україні. Згадайте, тоді Байден зазначив, що немає жодної демократії у світі, де процвітала корупція. Але щоб боротися із цим страшним явищем, недостатньо просто створити відповідне Бюро. Віце-президент пояснив, що передусім потрібна судова реформа, щоб була можливість притягнути до відповідальності корупціонерів. За його словами, олігархи та прості люди — всі повинні жити за одними правилами... Минув рік: загалом нічого не змінилося.

Минуло тижня до України з візитом прибула президент Литви Даля Грибаускайте. І вона також висловила дуже жорстко, зазначивши, що корупція є значно більшою загрозою для України, аніж російська агресія.

«Ми всі хочемо бачити, що вам болить за вашу країну, що ви хочете змінювати вашу країну і допомагати своїм людям... Тільки тоді ми зможемо вас підтримувати. Інакше ви залишитеся сам-на-сам», — констатувала вона.

Зрозуміло, що час авансів для української влади скінчився. А обіцянкам уже давно ніхто не вірить.

Цікаво, що трохи згодом заступник генерального прокурора, керівник Спеціальної антикорупційної прокуратури Назар Холодницький підписав підозру у вчиненні злочину голові ЦВК Михайлу Охендовському. Він зауважив, що це не останнє письмове повідомлення голові Центрвиборчкому про підозру в кримінальному провадженні щодо так званої «чорної бухгалтерії» ПР.

За інформацією Холодницького, під час досудового розслідування детективи НАБУ та прокурори САП встановили, що Охендовський як член ЦВК у 2012 році шість разів виїздив за кордон, маючи на меті начебто ознайомлювати іноземців із виборчим законодавством України. Проте насправді він мав неформальні доручення вищих службових осіб держави доносити під час цих візитів до представників урядів зарубіжних держав та світової спільноти в позитивному світлі інформацію про демократичний перебіг виборчого процесу в Україні, аби вибори не визнали такими, що не відповідають міжнародним стандартам.

У слідства, стверджує Холодницький, є достатньо підстав вважати, що він мав за це винагороду. В «амбарній книзі» Партії регіонів є підтвердження чотирьох випадків отримання готівки в офісі ПР. Сам Охендовський усе заперечує.

Тож крига скресла чи це чергові політичні ігри? Експерти розповіли «ВВ», наскільки реальною є справа Охендовського, чи зможе вона слугувати приводом для довгоочікуваного перезавантаження ЦВК та оцінили ефективність діяльності антикорупційних органів.

СПРАВА ОХЕНДОВСЬКОГО: владі потрібна служняна ЦВК

**З ОГЛЯДУ НА МОЖЛИВІ ДОЧАСНІ ПАРЛАМЕНТСЬКІ
ВИБОРИ ВЛАДІ ВИГІДНА ПІДКОНТРОЛЬНА
ТА ЛОЯЛЬНА ЛЮДИНА, ЯКА Б ЗМОГЛА ЗАБЕЗПЕЧИТИ
«ПРАВИЛЬНИЙ» ПЕРЕБІГ ВИБОРЧОГО ПРОЦЕСУ**

ЧЕРГОВЕ ОКОЗАМИЛЮВАННЯ

Президент громадської організації «Центр досліджень політичних цінностей» Олесь Доній має сумніви, що голову Центрвиборчкому притягнуть до відповідальності.

«Очевидно, що силові структури та судова система в Україні цілковито контролюються президентом. Тому я не бачу реальної можливості для притягнення до відповідальності голови Центрвиборчкому. Скоріше за все, ця справа — чергове оказамилування, яке має на меті показати будімо наявність боротьби з корупцією.

Також не треба забувати про те, що силові структури в нашій країні завжди були елементом тиску на бізнес та політиків. Тобто це натяк на те, що ця справа не остання. Тому багато хто з фігурантів «амбарної книги» ПР побіжить домовлятися на Банкову», — пояснює Олесь Доній.

Водночас політолог зазначає, що Охендовський має не тільки переляк, але й несхибну «зброю».

«Голова ЦВК вірно служив режиму Януковича, а тепер так само служить режиму Порошенка. Очевидно, що він має доволі інформації про стосунки обох президентів із Центрвиборчкомом. Тож у разі реальної загрози в нього буде чим «відбитися». Але насправді я не думаю, що загроза є», — констатує експерт.

Також Доній зазначає, що справа Охендовського не стане поштовхом до перезавантаження уже давно не легітимної ЦВК.

НАТЯК НА ЛОЯЛЬНІСТЬ

Політолог, кандидат історичних наук, керівник «Центру політичної

розвідки» Олег Постернак говорить про те, що справа Охендовського — це певний публічний натяк на необхідність уважніше підходити до організації майбутнього виборчого процесу в правильному руслі.

«Цікавий збіг, що Охендовському оголосили про підозру після першого етапу виборів в об'єднаних громадах. Звісно, що це волевиявлення не має такого резонансу, як парламентські чи місцеві вибори. Але ж вони продемонстрували, що БПП не отримав достатньо показового результату, який би дозволив пропрезидентській політичній силі казати про стабільність позицій. Багато хто з експертів говорить про те, що ниточки відповідальності за такий «результат» тягнуться до голови ЦВК.

Насправді ж, з огляду на можливі дочасні парламентські вибори, владі вигідна підконтрольна та лояльна людина, яка б змогла забезпечити «правильний» перебіг виборчого процесу. Саме тому рішення суду не буде, оскільки самої справи не буде. Охендовський зник жити в існуючій системі політичних координат. І якщо владі потрібен буде певний результат за максимального сприяння ЦВК, то вона це все отримає», — аналізує політолог.

Тож, за словами Постернака, Охендовський точно не є сакральною жертвою, справу якої доведуть до суду і оголосять обвинувальний вирок.

«Не треба забувати про те, що саме Охендовський проводив президентські та парламентські вибори 2014 року. Тому якщо в нього язик розв'яжеться, то він багатьох може потягнути донизу», — пояснює експерт.

Упродовж всього 2016 року політикум говорив про необхідність

ротації ЦВК і, відповідно, зміни керівника. Та віз і нині там. Більше того, політолог вважає, що перезавантаження Центрвиборчкому поки взагалі не буде.

«Президент подав оновлений список членів ЦВК, з яким не згодні парламентські фракції. Президент не готовий йти на компроміс, бо йому вигідно зберегти статус-кво. Навіть якщо термін повноважень членів ЦВК закінчиться, це не заважає їм виконувати свої обов'язки», — констатує Постернак.

Оцінюючи роботу НАБУ та САП, політолог зазначив, що створення антикорупційних органів загалом є позитивним кроком. Але інформаційний ефект від їх діяльності значно вагоміший, аніж реальна робота, яка мусить вимірюватися кількістю доведених до суду справ і вироків, обсягом конфіскованого майна і грошей, загалом створенням стійкої антикорупційної культури. Цього, на жаль, немає.

КОЛИ СКІНЧИТЬСЯ ВИПРОБУВАЛЬНИЙ ТЕРМІН?

Кандидат філософських наук, політичний експерт ГО «Слово і діло» Валентин Гладких зазначає, що жодних судових перспектив справа Охендовського не має. Єдиним результатом буде тільки поглиблення розчарування суспільства.

«Суть цього заходу треба розглядати на кількох рівнях. По-перше, громадськість вимагає якихось результатів діяльності антикорупціонерів. Тож це абсолютно медійна кампанія, такий собі безпечний спосіб пограти м'язами, покрасуватися. По-друге, це меседж іншим політикам. Але ці натяки вже нікого не лякають, адже ми бачили, як розвалилося чимало гуч-

них справ. Тому все це лише сприяє відчуттю безкарності. Також це є сигналом для інших членів ЦВК, для їхніх наступників. Подобається це комусь чи ні, але дострокові вибори неминучі. Отже, виникає питання оновлення складу ЦВК. Якоюсь одним учень спитав у майстра дзен, чи довго чекати на зміни. Той відповів: якщо чекати, то довго. Так ось те саме стосується зміни складу ЦВК. Насправді ситуація, що склалася в Україні, є цілком комфортною для панівного класу. Влада не зацікавлена щось змінювати, їй краще законсервувати нинішній стан речей», — говорить Гладких.

Проте політолог додає, що попри все склад ЦВК все одно буде оновлений. Питання лише в тому, коли це станеться і в який спосіб.

«Якщо суспільство не задоволене роботою антикорупційних органів, а вище політичне керівництво цим втішається, то, певне, з двох сторін застосуються різні критерії. Чи будуть якісь кадрові зміни в цих структурах? Гадаю, що не буде. Замість того нам скажуть, мовляв, вони тільки-но почали працювати і їм треба дати час. Коли вас приймають на роботу, то говорять про випробувальний термін. Тож хотілося б знати, скільки часу українському народові ще чекати результатів боротьби з корупцією: 1 рік, 50 років, 1000 років?» — запитує експерт.

СЮРПРИЗ ДЛЯ БАНКОВОЇ

Кандидат політичних наук, політолог Олексій Якубін акцентує увагу на тому, що мета антикорупційних органів нині — демонстрація «результату» роботи та натяк на необхідність збільшення фінансування. Проте насправді справа Охендовського більше схожа на медійно-політичний скандал, адже доказова база є надто слабкою.

«Постає глобальніше питання: чому досі не змінений склад ЦВК, термін повноважень якого спливає майже два з половиною роки тому? Насправді владі вигідно, щоб Михайло Охендовський і чинна ЦВК залишалися у підвищеному стані, адже тоді на них можна буде активніше впливати.

Також хотів би зазначити, що НАБУ не завжди йде на повідку в Адміністрації президента. Тому якоюсь мірою ця справа для Банкової є не надто бажаною. АП робитиме все можливе, щоб спустити все на гальмах. Тоді Охендовському скажуть: ми тебе виручили, ми тобі допомогли. І він теж буде більш чутливий до впливу», — пояснює політолог.

Також Якубін оцінив ефективність діяльності НАБУ та САП: «Якщо порохувати, то побачимо, що коштів витрачаємо на них значно більше, аніж маємо з того користі. Наприклад, НАБУ при бюджеті в півмільярда гривень повернуло державі 100 мільйонів! До того ж, якщо не помиляюся, за рік вони довели до суду дев'ять справ! Якщо поділити бюджет на кількість справ, то вони виявляться золотими. Тож якщо виходити з цих критеріїв, роботу антикорупційних органів можна визнати неефективною. Тобто маємо таку собі фасадну боротьбу з корупцією. А це, на жаль, молоді антикорупціонери політикою займаються більше, аніж своїми прямими обов'язками».

Яна ДЖУНГАРОВА

**ПОСТАЄ ГЛОБАЛЬНІШЕ ПИТАННЯ: ЧОМУ ДОСІ НЕ ЗМІНЕНИЙ СКЛАД ЦВК,
ТЕРМІН ПОВНОВАЖЕНЬ ЯКОГО СПЛИВ МАЙЖЕ
ДВА З ПОЛОВИНОЮ РОКИ ТОМУ? НАСПРАВДІ ВЛАДІ ВИГІДНО,
ЩОБ МИХАЙЛО ОХЕНДОВСЬКИЙ І ЧИННА ЦВК
ЗАЛИШАЛИСЯ У ПІДВИШЕНОМУ СТАНІ,
АДЖЕ ТОДІ НА НИХ МОЖНА БУДЕ АКТИВНІШЕ ВПЛИВАТИ**

Принятый парламентом за основу законопроект №5131 «О внесении изменений в Бюджетный кодекс Украины» можно считать олицетворением псевдодецентрализации, которую навязывает Украине правительство Гройсмана. Согласно документу, со следующего года с государственного бюджета на местные перебрасывается множество финансовых обязательств, начиная с оплаты коммунальных услуг для школ, больниц и заканчивая компенсациями за проезд льготников. Эксперты говорят: денег на эти цели в местных бюджетах нет, и при существующем порядке перераспределения налогов их и не будет.

Централизация вместо децентрализации

В пояснительной записке к законопроекту говорится, что на местные бюджеты полностью перекладывается содержание общеобразовательных учебных заведений и медицинских учреждений. То есть органы местного самоуправления должны будут оплачивать коммунальные услуги для школ, больниц, поликлиник и амбулаторий, поддерживать их помещения в надлежащем состоянии, обеспечивать необходимым оборудованием, а также выплачивать зарплату административно-техническому персоналу.

составить от 7,3 млрд до 18,3 млрд гривен. Оплата жилищно-коммунальных услуг в следующем году, а также техническое обеспечение образовательных и медицинских учреждений, по нашим оценкам, составит не менее 15,3 млрд гривен. Внешнее освещение населенных пунктов — еще плюс 1,2 млрд гривен. Выплата заработной платы административно-техническому персоналу школ, начиная с уборщиц и заканчивая библиотекарями, лаборантами, обойдется не менее чем в 9,2 млрд гривен. Компенсация транс-

денег. По сути, выстраивается четкая вертикаль, когда финансы остаются в центре, а на места передается только ответственность», — считает эксперт.

«Можно понять, почему выплату заработной платы государство оставляет на центральном уровне, — отмечает «ВВ» член Экономического дискуссионного клуба Евгений Олейников. — Если этого не сделать, среди врачей и учителей вспыхнет социальный протест. Но условия их работы, без сомнения, ухудшатся. В любом слу-

бровольное объединение общин становится принудительным, ведь села и города районного значения фактически лишаются основного ресурса — наполнения своей казны.

«Это при том, что в городах областного значения может проживать 8–10 тысяч жителей, а районного — 30 тысяч. Например, в Киевской области Бровары или Борисполь получают 60% поступлений от ПДФЛ, а Вишнево или Васильков — 0%. Разве это справедливо?» — говорит народный депутат.

Руслан Бортник объясняет такую диспропорцию желанием чиновников распределять деньги только в пользу «лояльной к власти элиты»: «В областных радах, городах областного значения создано провластное большинство, которое лоббирует поступление финансов и распределение их между «своими» людьми. Таким образом намного удобнее руководить органами местного самоуправления».

Евгений Олейников добавляет: уже сейчас налоги, которые остаются в местных бюджетах, в целом не превышают 30% от их доходов.

«В частности, в местных радах остается налог на недвижимость, который, к тому же, никак не начнут администрировать надлежащим образом, а также земельные сборы. Нужно учитывать, что в Украине действуют три бюджетобразующих налога, которые

жета штатов», — акцентирует Олейников.

Он объясняет: с одной стороны, на местный уровень нужно передать те источники, которые действительно могут наполнить бюджет, а с другой — стимулировать местное самоуправление к развитию экономики.

«А налоги, которые сейчас оставляют на местах, таких условий не создают», — говорит Олейников.

Эксперты также отмечают, что изменение источников формирования Государственного фонда регионального развития скрывает желание чиновников уменьшить его расходы в шесть раз. Это означает урезание финансирования различных проектов, которые направлены на увеличение рабочих мест, развитие инфраструктуры, защиту окружающей среды. Так, в проекте бюджета на следующий год чиновники предусмотрели, что значительную часть средств для наполнения Государственного фонда регионального развития должны были составить доходы от спецконфискации имущества. А соответствующий законопроект парламент отклонил.

«Доходы от спецконфискации можно сравнить с поступлениями от приватизации, которые из года в год учитываются в проектах бюджета, но в результате мы их не получаем, — го-

ПРАВИТЕЛЬСТВО ПОД ЛОЗУНГОМ ДЕЦЕНТРАЛИЗАЦИИ ВВОДИТ СОВЕТСКУЮ МОДЕЛЬ ПЕРЕРАСПРЕДЕЛЕНИЯ ДЕНЕГ. ВЫСТРАИВАЕТСЯ ЧЕТКАЯ ВЕРТИКАЛЬ, КОГДА ФИНАНСЫ ОСТАЮТСЯ В ЦЕНТРЕ, А НА МЕСТА ПЕРЕДАЕТСЯ ТОЛЬКО ОТВЕТСТВЕННОСТЬ

На следующий год продлена норма, согласно которой села, поселки и города районного значения должны содержать детские сады и дома культуры. За счет бюджетов областей, областных центров и города Киева будут обучать студентов ПТУ, которые получают образование на основании регионального заказа. На местные уровни переброшено содержание санаториев для больных туберкулезом, детских оздоровительных лагерей. На местах также должны будут найти деньги на компенсации льгот инвалидам, ветеранам войны, ветеранам труда, ветеранам военной службы, «чернобыльцам», многодетным семьям и т.д.

Директор Украинского института анализа и менеджмента политики Руслан Бортник отмечает в комментарии «ВВ», что таким образом правительство идет на уничтожение системы социального обеспечения в стране. Причем всю ответственность за это хотят переложить на органы местного самоуправления.

«Чиновники пытаются чужими руками жар загребать. Согласно исследованию Украинского института анализа и менеджмента политики, расходы местных бюджетов в следующем году, после передачи им финансовых обязательств, будут колоссальными. Так, сумма, которую нужно будет выплатить для погашения задолженности по разнице в жилищно-коммунальных тарифах за прошлые годы может

портникам за льготные перевозки потянет еще на 2,2 млрд гривен. Безусловно, в местных бюджетах таких денег нет», — отмечает Бортник.

По его словам, местные органы самоуправления вынуждены будут закрывать часть медицинских и образовательных учреждений, увольнять работников или переводить их на неполную занятость.

«В селах, районных центрах могут пойти на явное сокращение сотрудников школ и больниц (то есть будут аннулировать ставки), или скрытое — людей заставят уходить в отпуск за свой счет и работать за меньшие деньги», — добавляет эксперт.

На заработную плату педагогам и врачам правительство предусматривает субвенции из государственного бюджета. Так, образовательная субвенция должна составить 52,6 млрд гривен, медицинская — 55,7 млрд гривен. При этом отдельной субвенции на подготовку рабочих кадров в ПТУ не предполагается: 1,6 млрд гривен возьмут из образовательной субвенции. Планируется еще ряд бюджетных субвенций, однако, по словам Руслана Бортника, в целом они покроют не более 50% от расходов местных бюджетов.

«Но и эти деньги чиновники будут распределять в ручном порядке: этому дам — этому не дам. То есть правительство под лозунгом децентрализации и движения в Европу вводит советскую модель перераспределения

чае государственная субвенция будет иметь целевой характер. То есть органы местного самоуправления не смогут распоряжаться этими деньгами на свое усмотрение, например, оптимизировать за этот счет количество врачей, направить средства на развитие материальной базы больниц или школ. В целом все местные бюджеты будут полностью зависеть от центрального и от доброй воли Кабмина».

В ОБЛАСТНЫХ РАДАХ, ГОРОДАХ ОБЛАСТНОГО ЗНАЧЕНИЯ СОЗДАНО ПРОВЛАСТНОЕ БОЛЬШИНСТВО, КОТОРОЕ ЛОББИРУЕТ ПОСТУПЛЕНИЕ ФИНАНСОВ И РАСПРЕДЕЛЕНИЕ ИХ МЕЖДУ «СВОИМИ» ЛЮДЬМИ. ТАКИМ ОБРАЗОМ НАМНОГО УДОБНЕЕ РУКОВОДИТЬ ОРГАНАМИ МЕСТНОГО САМОУПРАВЛЕНИЯ

Кроме того, народный депутат от фракции «Батьківщина» Иван Крулько отмечает, что законопроект №5131 закрепляет несправедливое распределение налога на доходы физических лиц (НДФЛ). Так, для сел, поселков и городов районного значения, которые раньше получали 25% от НДФЛ, полностью аннулированы поступления от этого налога. При этом для городов областного значения и объединенных общин оставили 60% поступлений от НДФЛ. В таких условиях, считает народный депутат, декларируемое до-

генерируют существенные финансовые потоки: НДС, акцизы и НДФЛ. Остальные сборы составляют лишь небольшие проценты от этих трех. И если мы говорим о создании финансовой основы для местного самоуправления, мы должны были бы решать вопрос увеличения поступлений в бюджеты за счет перераспределения основных налогов. Например, сокращать НДС и вводить налог с продаж, который должен оставаться на местах. Такая система, в частности, действует в США, и она формирует основу бюд-

ворит Олейников. — Просто непонятно: какие расчеты использовали чиновники, когда закладывали в проект бюджета на следующий год все эти миллиарды? Как люди до решения суда могут знать, сколько денег они получат? Тут возникает опасение, что этот закон планировали применять с целью взять столько денег, сколько нужно для бюджета, независимо от того, преступно ли их происхождение».

Виктория ЧАЙКА

«Це примусове об'єднання громад, за допомогою якого здійснюється геноцид»

Микола ГОРБУНОВ:
**«БЕЗУМОВНО,
ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЯ
ПОТРІБНА.
АЛЕ НИНІ,
ПІД СЛУШНИМ
ПРИВОДОМ
ОБ'ЄДНАННЯ ГРОМАД,
ДЕРЖАВА ФАКТИЧНО
СКИДАЄ ІЗ СЕБЕ
ТЯГАР ОБОВ'ЯЗКІВ,
ПЕРЕКЛАДАЮЧИ ЇХ
НА ПЛЕЧІ МІСЦЕВОГО
САМОВРЯДУВАННЯ»**

В уряді є амбітний план: у 2018 році завершити програму децентралізації стовідсотковим об'єднанням територіальних громад (ОТГ). До кінця 2016-го, за розрахунками Кабміну, реформою буде охоплено лише 25% міст, селищ і сіл. Інші населені пункти поки що мають можливість обмірковувати. Проте влада все робить так, щоб у громад не було альтернативи, окрім децентралізації.

Голова Сухининської сільради Богодухівського району Харківської області Микола ГОРБУНОВ у інтерв'ю «ВВ» розповів про те, що привнесла децентралізація в реалії українського села і чому п'ять сіл, підпорядкованих сільраді, поки не йдуть на об'єднання з іншими населеними пунктами.

► **Миколо Вікторовичу, в Харківській області наразі налічується лише 3 ОТГ із можливих 54. Чому, на ваш погляд, так повільно втілюється у життя програма децентралізації та чи насправді це добровільне об'єднання громад?**

— Дійсно, програмою децентралізації наша область майже не охоплена. Проте вже прийшла директива президента щодо її повної реалізації у 2017 році, бо з 2018-го державне фінансування необ'єднаних громад буде припинене. І тепер область тисне на райони з вимогою щось робити в цьому напрямі. Тому назвати добровільним таке об'єднання громад я не можу. На мій погляд, це примусова децентралізація, за допомогою якої здійснюється геноцид.

Сільрадам нібито дають свободу, водночас ми вже залежні від дій влади. Тих, хто не об'єднався, фактично ставлять перед фактом, що рано чи пізно ми будемо змушені це зробити. Бо з грошиками, які на цю мить є в громаді, ми не виживемо. Тим більше, що влада передає на місця фінансування медицини, освіти тощо.

► **За рахунок яких надходжень формується бюджет вашої сільради та яка в ньому доля з державної та обласної казни?**

— Наш бюджет формується за рахунок акцизного податку на алкоголь та тютюн, плати за землю з юридичних і фізичних осіб, орендної плати з юросіб, єдиного податку з сільгоспвиробників, рентної плати за користування лісовими ресурсами. В нас є можливість отримувати ці кошти, але деякі інші сільради не можуть цим похвалитися, бо в них немає лісових масивів або приміщень, які можна здати в оренду. У зв'язку із змінами до Податкового кодексу підвищилися ставки та акцизи. І якщо в 2015-му бюджет нашої сільради становив 700–800 тис. грн, то тепер — до 1,5 млн грн.

Держава дотує тільки дитсадок. Але якщо два роки тому державна дотація сягала 50% від потреби на утримання дошкільного закладу, то тепер вона скоротилася до 25%. Відповідно, 75% фінансує сільрада. Область долучається лише до реалізації міні-проектів: наприклад, так ми замінили в садочку вікна. Принцип простий: після того як проект схвалено областю, 10% сплачують інвестори (батьки або сам заклад), 40% — облрада, залишок, тобто 50%, — сільрада. Виходить дуже дивно: розмір дотації зменшився, а видатки на дитсадок зросли.

Наш дитсадок налічує близько 20 вихованців. Проте не знаю, як довго він ще протримається. А вже нині до будівлі ставлять європейські вимоги, отож, площа приміщення вже замала. Також збільшуються і видатки на нього. Якщо в 2015 році дитячий садок обходився сільраді в 450 тис. грн на рік, то тепер уже в 800 тис. грн.

У нас забрали екологічний та фіксовані податки, ПДВ, право розпоряджатися землями за межами населених пунктів. Нам обіцяють повернути все це після об'єднання, але де в цьому справедливість, якщо в нас спочатку відібрали наше, а потім обіцяють його ж повернути, але на своїх умовах. Фактично підтримка держави і області мінімальна, і ми ще виділяємо зі свого бюджету субвенції у райбюджет на утримання дитсадків, шкіл, поліції, пожежників тощо. Ми винні з усіх боків, а нам ніхто нічого.

► **Скільки людей проживає у п'яти селах, що підпорядковані вашій сільраді, та чи є робота для них?**

— Нині там мешкає лише 980 селян, 65% з яких — пенсіонери. Молодь і працездатне населення виїжджає, адже наші населені пункти розташовані далеко від трас районного значення, тому

люди не можуть їздити на роботу до Харкова чи Богодухова.

Працювати на місці можна лише в сільраді, одному з трьох магазинів або дитсадку. Госпдвір відкритий тільки в сезон. Тож переважна більшість працездатних селян їздять на «шабашки» — тобто на заробітки в країні близького зарубіжжя. Хоча до початку децентралізації у районі працювали фермерські господарства і навіть холдинги. Також у грудні 2012-го було закрито школу, в якій навчалося 42 дитини.

► **Чи є у вас обов'язки з фінансування потреб учнів після закриття школи?**

— Нині навчально-виробничий комплекс (НВК) в іншому селі, підпорядкованому іншій сільраді, відвідують 11 наших дітей, а ще 11 їздять до Богодухівської гімназії. Окрім обов'язкових видатків на харчування, сільрада має забезпечити перевезення дітей до навчальних закладів: закуповувати ПММ, надавати кошти на ремонт автобусів. А ще потрібно виділяти гроші на ремонт шкіл. Тобто ми змушені розпорошуватися на дві школи замість того, щоб утримувати одну свою.

► **Чи працюють у ваших селах фельдшерсько-акушерські пункти (ФАПи), адже люди похилого віку, яких у вас більшість, потребують постійної медичної допомоги?**

— Два роки тому їх взагалі не було. Нині на п'ять сіл діють три ФАПи, де працюють медпрацівники з районного містечка за плановим графіком. І коли негода, пункти взагалі закриті. Раніше, коли ФАПи були підпорядковані сільраді, ми закуповували для них медикаменти. Тепер у фельдшерів є тільки стетоскоп, йод і зеленка. Всі інші ліки пацієнт мусить придбати за власний кошт.

Район платить медикам зарплатню. А приміщення ФАПів він бере у оренду — за одну гривню

в рік. Ми маємо сприяти ФАПам в опаленні та ремонті приміщень. Якщо медпункт опалюється вугіллям або дровами, сільрада оплачує роботу кошегара. Тому що в районі на цю ставку немає грошей.

З огляду на те, що до місцевих рад наступного року перейде фінансування медицини, з трьох нині діючих ФАПів ми зможемо утримувати лише один. Інші видатки не потягне не тільки моя сільрада, а 90% органів місцевого самоврядування.

► **А якщо комусь знадобиться «швидка»?**

— Після втілення в життя медреформи ми можемо замовляти її лише через область. Тобто я телефоную на «швидку», підстанція якої знаходиться у районі, а вони переадресовують виклик на Харків. Лише отримавши звітти добро, підстанція висилає машину. За нормами, карета швидкої допомоги має добиратися за 20 хвилин до населеного пункту, розташованого за 30 км від підстанції, але практика свідчить, що машини їдуть не менше 45 хвилин.

► **Ви торкнулися болючої теми — доріг...**

— Дороги районного значення повинен лагодити «Автодор». Наприклад, у нас 5 кілометрів дороги — заїзд з центральної районної траси до сільради — на балансі цієї організації. За 30 років я жодного разу не бачив, щоб її ремонтували. Вони там навіть сніг не чистять.

Ми, звичайно, намагаємося вирішити це питання, але «Автодор» нас дурить. Сільрада уклала угоду з цією організацією на обопільну роботу: ми сплачуємо вартість асфальту, а вони — ПММ та платню робітникам, які задіяні в ремонті. Ми виділили 100 тис. грн, «Автодор» закупив на 60 тис. грн матеріалу, а залишок заплатив робітникам. Тобто ми їм оплатили всю роботу, яку вони мали б виконувати за власний кошт. Якщо на балансі сільради буде ще утримання доріг, можна поставити хрест на всьому. Тому що зношеність доріг, які пролягають через наші населені пункти, сягає 70%.

► **Повернімося до теми децентралізації. Чи розглядає ваша сільрада варіант щодо об'єднання громад, адже в такому разі можна розраховувати на державні субвенції?**

— Нині в мене дієспроможна сільрада, а, наприклад, дві сусідні такими не є. Але якщо вони до мене приєднаються, я без допомоги держави також стану недієспроможним.

На території, підпорядкованій нашій сільраді, дев'ять свердловин та один промисел, що займається видобуванням газу, газоліну, нафти. За законом, якщо я об'єднаюся, з рентної плати за ці виробництва безпосередньо громаді перепадатиме лише 2%. Все інше піде на державу, область та район. Тобто нині сільрада нічого не має, а після об'єднання отримає аж 2%! Невеликий прибуток!

Я розмовляв з одним керівником сільради на Херсонщині. Раніше в нього була налагоджена інфраструктура — дороги, які ще німці будували, лікарні і таке інше. Та ось об'єдналися — і тепер виживають, бо до них долучилися населені пункти зі зруйнованою інфраструктурою. Він зізнається, що після об'єднання вони стали утриманцями держави. А якщо таких громад ставатиме все більше, де на них усіх взяти гроші?

► **Тобто ви вважаєте, що проект децентралізації не на часі?**

— Безумовно, децентралізація потрібна. Але нині, під слухним приводом об'єднання громад держава фактично скидає із себе тягар обов'язків, перекладаючи їх на плечі місцевого самоврядування. Ми маємо повноваження лише на папері, при цьому в нас відбирають навіть те, що належало нам раніше! А винуватцями в усіх негараздах зростають місцеві ради. Уряд навіть не уявляє, яка величезна різниця між містами, селищами та селами. А вони нас усіх — під один гребінець. Це невірно!

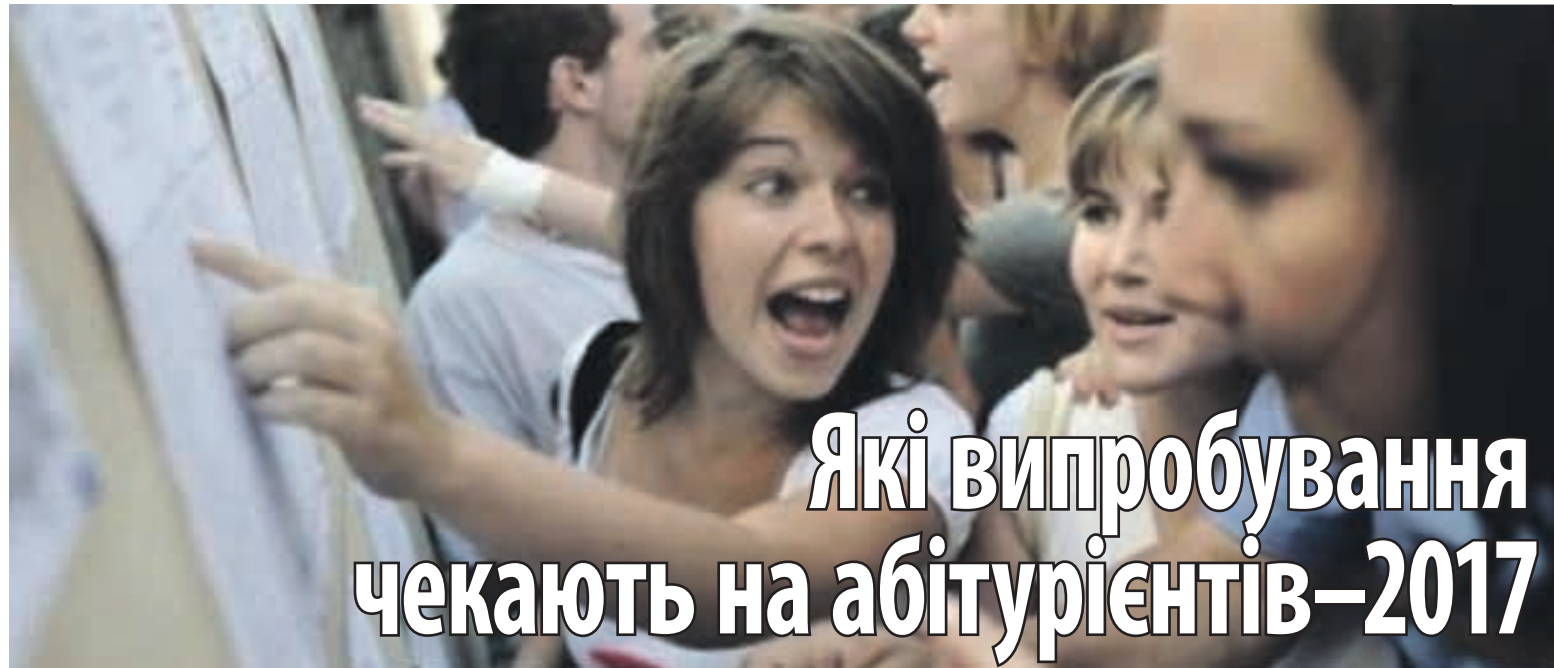
Наразі немає законодавчої бази, яка б повною мірою стосувалася об'єднання громад, немає стабільності й бажання держави проводити реальну децентралізацію. Я вважаю, що допоки Україна не закрийє 400 кілометрів кордону з РФ, не завершить війни і не усуне її наслідків, поки економіка не почне зростати і в країні справді не настане стабільність, не потрібно чіпати місцево самоврядування. Нехай воно збережеться, яке є.

Альона ПОТАЄВА

Правила, за якими абітурієнти вступатимуть до вишів, знову змінилися. У Міносвіти затвердили новий документ, який регулює умови прийому на навчання до вищих навчальних закладів у 2017 році. Зокрема, вступникам дозволили використовувати сертифікати ЗНО не лише поточного, а й 2016 року. А от кількість заяв, які може подавати абітурієнт для вступу на бюджетну форму навчання, зменшили до дев'яти на чотири спеціальності.

Наступного року вступники зможуть реєструвати свої електронні кабінети та завантажувати додатки до документів про повну загальну середню освіту, починаючи з 29 червня. Прийом заяв від абітурієнтів, які вступають на денну чи заочну форму навчання на основі сертифікатів ЗНО, відбуватиметься в період з 12 по 26 липня. Причому, як і цього року, такі абітурієнти зможуть подати документи лише в електронній формі. Однак з огляду на збої, що виникали в роботі Єдиної державної електронної бази з питань освіти (ЄДЕБО), експерти радять не відкладати цю процедуру на останній день.

Пільгові категорії абітурієнтів, які вступатимуть поза конкурсом, мають подати документи до

визначили як менше пріоритетний (наприклад, за десятою заявою), масово відмовлялися від цих місць. Вони обирали контрактну форму навчання у виші, який був для них пріоритетнішим. Відтак це витісняло ймовірного вступника, який би пішов навчатися до цих вишів», — зазначає Наталія Радиш.

Водночас голова Аналітичного центру CEDOS Єгор Стадний вважає таку позицію Міносвіти хибною.

«Якщо ми хочемо, щоб вибір спеціальності та вишу був точніший, зі старшокласниками та батьками має працювати фахівець. Їм треба професійно пояснювати, які є навчаль-

або юридичних осіб обмежуватись не буде.

«У Міносвіти вкотре підкреслили, що в Україні є різний підхід до закладів освіти залежно від форми власності. Хіба це європейська норма? Хіба йдеться про створення реальних умов для конкуренції між вишами?» — зазначає Лікарчук.

Згідно з правилами вступу, значена вступником пріоритетність заяв не може бути змінена. Однак, як пояснює Наталія Радиш, у 2017 році абітурієнт має право скасувати заяву, який надав найбільшу перевагу.

«Цього року траплялися випадки, коли вступник, який був рекомен-

фікатом. Наприклад, якщо абітурієнт у 2016 році склав ЗНО на 200 балів, то, помноживши цю цифру на певний коефіцієнт, у 2017 році такий вступник матиме 198 балів. Адаже за рік рівень знань абітурієнта міг погіршитись. Однак цю ідею не підтримали».

«Чи можна уявити ситуацію, коли під час визначення теперішніх переможців спортсмени подають до судівської колегії результати, отримані на минулорічних змаганнях? Абсурд? Звичайно!» — вважає Ігор Лікарчук.

Для конкурсного відбору вступників обов'язково будуть враховані бали сертифікатів із ЗНО з української мови та літератури. Другий предмет — математика, історія України або біологія — залишається за вибором вишу, так само, як і третя дисципліна.

Експерти звертають увагу: навіть технічні виші можуть скористуватися цим правом і визначити обов'язковим для участі у конкурсній формі ЗНО з нескладного предмету, щоб привабити абітурієнтів.

«ЗНО з математики, фізики, хімії складають небагато абітурієнтів. І до того ж показують дуже погані результати. Через це потенційна кількість тих, хто претендує стати студентом із сертифікатами з цих предметів, є суттєво меншою, ніж «гуманітарії». Ось тому технічні університети виставляють ЗНО з «Історії України» і там, де це слушно, і там, де абсолютно недоцільно. Це ще раз підтверджує: наші університети відбирають не тих, хто здатен навчатися, а тих, хто хоче

ної кількості бюджетних місць, що має кожен виш, частина виділяється на квоти для тих, хто отримує можливість скласти вступні іспити замість ЗНО. Пільговикам організують окремий конкурс. Ті з «квотників», котрі його не витримують, зможуть узяти участь у загальному конкурсі.

Вступ за квотами дозволено таким категоріям: особам, які мають захворювання, що можуть бути перешкодою для проходження зовнішнього незалежного оцінювання; дітям-сиротам та дітям, позбавленим батьківського піклування; звільненим з військової служби (зокрема демобілізованим) після 30 листопада 2015 р.; особам, яких законом визнано учасниками бойових дій та які захищали незалежність, суверенітет і територіальну цілісність України, брали участь в антитерористичній операції, забезпеченні її проведення, зокрема воїнам-контрактникам; абітурієнтам із Криму (закон «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України»), а також тим, хто підпадає під дію закону «Про внесення змін до деяких законів України щодо забезпечення права на здобуття освіти осіб, місцем проживання яких є територія проведення антитерористичної операції».

Експерти звертають увагу: попри те, що певних випускників — наприклад, переселенців з Криму та окупованих територій Донбасу — потрібно підтримувати, загалом пільги слід надавати не під час вступу, а в процесі підготовки до нього (на-

АБІТУРІЄНТАМ СЛІД ПОЯСНЮВАТИ, ЧИМ ВІДРІЗНЯЮТЬСЯ ХІМІЧНА ТА БІОЛОГІЧНА ІНЖЕНЕРІЯ, АРХІТЕКТУРА І БУДІВНИЦТВО. ВОНИ МАЮТЬ ЗНАТИ, ЯКІ ПЕРСПЕКТИВИ МАТИМУТЬ ПІСЛЯ ЗДОБУТТЯ ТІЄЇ ЧИ ІНШОЇ КВАЛІФІКАЦІЇ. ПРИПУЩЕННЯ, ЩО ОБМЕЖЕННЯ КІЛЬКОСТІ ЗАЯВ СПРИЯТИМЕ СВІДОМОМУ ВИБОРУ ВСТУПНИКА, Є ХИБНИМ

20 липня, причому виключно в паперовій формі.

Виші повинні оприлюднити рейтингові списки із зазначенням рекомендованих до зарахування на бюджетну форму навчання вступників не пізніше 12-ї години 1 серпня. Зарахування на контрактну форму навчання продовжено до 30 вересня.

Загалом вступники у 2017 році зможуть подати до дев'яти заяв на місця державного та регіонального замовлення на не більше як чотири спеціальності (торік діяла формула «15 заяв на п'ять спеціальностей»).

Координатор освітніх програм громадської мережі «Опора» Наталія Радиш пояснює «ВВ»: у Міносвіти вважають, що таке обмеження стимулюватиме абітурієнта зважено обирати спеціалізацію та виші.

«У Міносвіти керувалися тим, що більшість вступників у минулі роки подавали в середньому 6–7 заяв. І є припущення, що інші документи розсилалися лише для того, щоб заповнити вільну квоту. Цьогоріч спостерігалась тенденція, коли абітурієнти, рекомендовані на навчання за державний коштом у виш, який вони

ні заклади в Україні та за кордоном, що означає та чи інша спеціальність. Наприклад, чим відрізняються хімічна та біологічна інженерія, архітектура і будівництво тощо. Вони мають знати, які перспективи матимуть після здобуття тієї чи іншої кваліфікації. Лише після цього буде свідомий вибір абітурієнтів на етапі вступу. А припущення, що цьому сприятиме обмеження кількості заяв, є хибним», — зазначає Стадний у коментарі «ВВ».

На думку экс-голови Українського центру оцінювання якості освіти Ігоря Лікарчука, запроваджені норми є відступом від того, що було успішно апробовано в Україні у 2008–2009 роках.

«У Конституції не передбачено жодних обмежень для реалізації права на здобуття вищої освіти. А чиновники МОН вирішили обмежити це право для десятків тисяч абітурієнтів. Очевидно, вони досі не позбулися ностальгії за СРСР, коли кожен мав право подавати документи лише до одного вищого навчального закладу», — каже експерт.

Зазначимо, що кількість заяв для участі в конкурсі за кошти фізичних

дований до зарахування на бюджет за своїм першим пріоритетом, вирішував, що не хоче йти саме до цього вишу. І тоді він уже не мав права навчатися державним коштом у закладі, який посідав друге чи третє місце в його рейтингу. Наступного року абітурієнт зможе скасувати заяву зі своїм першим номером, і система розраховуватиме як найвищий пріоритет виш, який був на другій позиції. Відтак буде менше відмов по рекомендаціях, наданих ЄДЕБО», — пояснює Наталія Радиш.

Ще одне нововведення вступу: виші прийматимуть сертифікати зовнішнього оцінювання 2016 і 2017 років.

«У системі ЗНО оцінка абітурієнта є рейтинговою стосовно рівня знань інших абітурієнтів», — зазначає Наталія Радиш. — Тож не можна порівнювати абітурієнтів з різних рейтингів, складених за результатами ЗНО 2016 та 2017 років. Ми підтримали пропозицію, що прозвучала на одному із засідань робочих груп у Міносвіти, щодо того, аби встановити зменшувальний коефіцієнт для вступників за минулорічним серти-

НЕ МОЖНА ПОРІВНЮВАТИ АБІТУРІЄНТІВ З РІЗНИХ РЕЙТИНГІВ, СКЛАДЕНИХ ЗА РЕЗУЛЬТАТАМИ ЗНО 2016 ТА 2017 РОКІВ

купити-отримати диплом. Ось така реформа вищої освіти», — каже Лікарчук.

Нагадаємо, під час цьогорічної вступної кампанії звучали заяви про те, що скасовується позаконкурсний вступ. Насправді він існує донині, тільки називається «вступ за квотами». Тобто з-поміж загаль-

приклад, мають діяти безкоштовні підготовчі курси із наданням житла та стипендії) та після вступу (у вигляді гідної стипендії, житла). Це дозволить забезпечити всім абітурієнтам рівні умови та підвищити якість знань.

Кіра ВІНОГРАДОВА

АЛЕППО: маски сорваны!

Взятие Алеппо асадовскими войсками с помощью России и Ирана — это жажда крови, торжество наглости и цинизма, оправдание насилия во всех его проявлениях. Они позволили себе бомбить детсады, школы, больницы, расстреливать «скорые» с ранеными, убивать мирных жителей, врываясь в их дома, казнить женщин и детей, избавляться от оппозиции под видом войны с «ИГ». И врать, врать везде, врать с упоением, глядя прямо в глаза своим обвинителям. Алеппо — это Рубикон, который, к сожалению, не сумело перейти мировое сообщество.

Асад уже празднует «освобождение» Алеппо, назвав взятие города поворотным моментом в истории. Теперь асадовские войска при поддержке Москвы и Тегерана двинутся дальше. Кроваполитие не остановится до тех пор, пока диктатор не уничтожит всех, кто смеет ему противостоять. Тем более, у него есть прекрасная ширма — «Исламское государство».

Если бы этой организации не существовало, ее нужно было бы

«Детей в Сирии посыпают пылью, чтобы выдать их за жертв бомбежек», — заявил Чуркин.

Видимо, нужно потерять остатки совести, чтобы исправно проводить генеральную линию Путина, злобно огрызаясь на западных коллег.

В Алеппо «русский мир» раскрывался во всей красе, но, честно говоря, это не удивило. Шокировала позиция Запада, который, по сути, ничего не сделал для тысяч сирийцев, подвергшихся мощней-

Администрация США действовала в том же ключе. Представитель Белого дома Джош Эрнест возложил вину на Башара Асада и страны, поддерживающие его, и потребовал немедленного прекращения зверства. Также он не забыл упомянуть, что США используют все дипломатические каналы для мирного урегулирования ситуации.

А уходящий с поста генсека ООН Пан Ги Мун признал, что сирийский конфликт стал полным

УХОДЯЩИЙ С ПОСТА ГЕНСЕКА ООН ПАН ГИ МУН ПРИЗНАЛ, ЧТО СИРИЙСКИЙ КОНФЛИКТ СТАЛ ПОЛНЫМ КОЛЛЕКТИВНЫМ ПРОВАЛОМ СТРАН — УЧАСТНИЦ ЭТОЙ МЕЖДУНАРОДНОЙ ОРГАНИЗАЦИИ

придумать. Ведь по легенде Асад с Путиным воюют с ДАИШ, а не с оппозицией. А то, что при бомбардировках массово гибнет мирное население, — второстепенно. Не зря же Асад еще в 2012-м пообещал превратить Сирию в сильное государство, которое борется с невежеством. Под невежеством здесь явно следует понимать инакомыслие.

На полях ООН сирийский президент имеет надежную защиту и поддержку в виде России. Посланцы Кремля с особой радостью шесть раз блокировали резолюцию Совета безопасности ООН о прекращении огня в Алеппо, чтобы путинские стервятники продолжали бомбардировки города. При этом представитель Сирии благодарил Россию и Китай за наложенное ими вето на проект постановления о режиме тишины!

Особую роль в этой трагедии сыграл постпред РФ в ООН Виталий Чуркин, который в ходе экстренного заседания Совбеза 13 декабря, не моргнув глазом, не только живописал, как жители города приветствуют солдат-освободителей, но и бросил фразу о том, что сотни фотографий погибших в Алеппо детей являются... постановочными.

шим бомбардировкам. Да, в знак скорби по жертвам Алеппо на день погасили иллюминацию на Эйфелевой башне в Париже, как когда-то в поддержку Украины ее подсвечивали цветами нашего национального флага. Красивый жест, который не воскресит мертвых, не восполнит потерь, не излечит психику сирийских детей, избравшихся из крошечного ада.

Канцлер Германии и президент Франции поговорили с Путиным и призвали его к немедленному прекращению огня в восточном Алеппо. Фактически они выразили озабоченность и беспокойство — позиция, столь знакомая украинцам. А действия? В ходе саммита ЕС 15 декабря нацделегации европейских стран даже не обсуждали возможность введения санкций в отношении РФ из-за Алеппо, ведь консенсус по этому вопросу вряд ли будет достигнут в ближайшей перспективе.

Лидеры ЕС хватило лишь на осуждение сирийского режима и его союзников, а еще на обещание, что военные преступники могут быть привлечены к ответственности.

Вполне вероятно, что лет через десять Асад сотоварищи, если они до того времени не будут убиты, окажутся на скамье подсудимых в Гааге.

коллективным провалом стран — участниц этой международной организации.

Такие реплики хороши, когда они подкреплены реальными действиями. Но их нет. ООН, расписавшись в неспособности противостоять военным преступникам, еще на шаг приблизилась к повторению судьбы Лиги Наций, которая не сумела остановить Гитлера.

Расправа Асада и Путина над Алеппо через некоторое время забудется кровожадным обществом, к которому мы все принадлежим. Мы искренне горюем, в знак поддержки устраиваем митинги и флешмобы, пишем петиции и публикуем посты в соцсетях. А завтра геополитические «кукловоды» переключат «канал», и уже в другой стране случится трагедия. Внимание будет переключено на другой объект, а расправа над Алеппо, как и война на Донбассе, будет забыта теми, кто непосредственно с этим не столкнулся.

Значит, политики могут по-прежнему выражать озабоченность, ведь на самом деле им всем неведомо чувство стыда. Опомнятся они только тогда, когда будет захвачена территория их страны. Но что они смогут противопоставить врагу?

Антонина МИРОШНИЧЕНКО

ИГРЫ В АССОЦИАЦИЮ

Призрачная перспектива членства Украины в ЕС на прошлой неделе окончательно скрылась из виду. 15 декабря лидеры стран Евросоюза приняли документ, который разблокирует завершение процесса ратификации Соглашения об ассоциации между Украиной и ЕС. Нидерланды, тормозившие этот процесс, удовлетворены. Ведь все их требования учтены. Украине же, неоднократно доказывающей кровью свою приверженность к европейскому вектору, остается утешиться безвизом, который, может быть, когда-нибудь нам все-таки дадут.

Специальное решение, принятое лидерами ЕС, начинается чисто по-европейски: стелили мягко и толерантно. Вспомнили и о территориальной целостности Украины, оценили наши реформы на евроинтеграционном пути. Не забыли и о приверженности к заключению Соглашения об ассоциации, напомнив о зоне свободной торговли между нашей страной и государствами — членами ЕС.

А вот дальше в ход пошла тяжелая артиллерия — изменения, которых, собственно, и добились Нидерланды. Пункт первый решения говорит о том, что Соглашение устанавливает тесные и долговременные отношения между партнерами, но «не предоставляет статуса кандидата на вступление в ЕС, а также не создает обязательств присвоения такого статуса Украине в будущем».

Пункт второй касается безопасности и обороны. ЕС не обеспечивает гарантии коллективной безопасности, другую военную помощь или поддержку Украине.

Третий пункт: хоть СА и предусматривает повышение мобильности граждан, но не предоставляет украинцам право на работу и проживание на территории государств — членов ЕС. «Объемы допуска граждан Украины на свою территорию с целью трудоустройства и самозанятости» каждая страна определяет для себя отдельно.

Пункт четвертый напоминает о приверженности Украины к реформам, но в нем четко прописано, что на дополнительную финансовую помощь Киев претендовать не смеет. И самое печальное, что

пункты решения будут выполнять все без исключения страны ЕС.

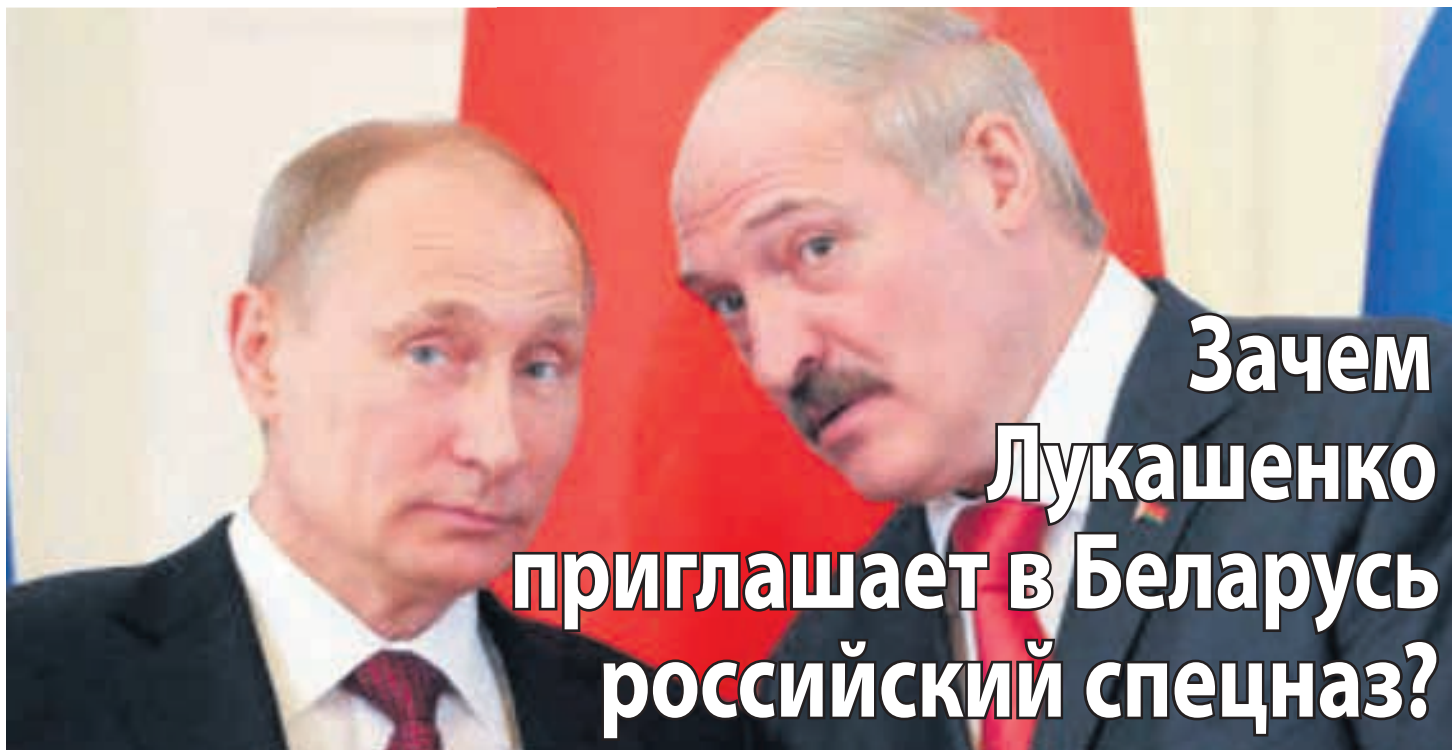
Нидерланды, выразившие свое неприятие Украины на референдуме в апреле 2016-го, довольны. Также доволен и премьер-министр Рютте, ведь в марте 2017-го в его стране состоятся парламентские выборы. И то, что в СА были внесены все требования голландцев, бесспорно, увеличит поддержку избирателей.

Фактически Евросоюз поступил с Украиной, как с бедной родственницей, которую накануне светского раута пытаются препроводить в людскую, чтобы она не пугала гостей. Европе оказалось мало пролитой крови на Майдане и в ходе войны на Донбассе. Поэтому Брюссель и дальше говорит с украинцами как с туземным племенем, которое еще лишь на пути «обращения». И президент нашей страны такому отношению, по сути, потакает — его дипломатический корпус не посмел выдвинуть свои требования по отношению к Нидерландам.

Да, Соглашение об ассоциации спасено. Но так ли много оно нам дает? Если уж говорить о приверженности к европейским ценностям, украинцам есть чем гордиться. Мы — нация, отволавшая свою свободу. Поэтому нашим властям стоит признать, что от ЕС мы можем дожидаться разве что озабоченности, беспокойности и кредитов, которые чаще называют помощью. И что нам наконец-то нужно признать: действительно независимой страной.

Арина МАРТОВА

Зачем Лукашенко приглашает в Беларусь российский спецназ?

Курильские острова: ОПТОМ ИЛИ В РОЗНИЦУ?

Сколько стоят Курилы — тема состоявшейся встречи премьер-министра Японии Синдзо Абэ и президента России Владимира Путина. Однако договориться о цене им не удалось.

Взаимная заинтересованность руководителей двух стран, которые встретились 15–16 декабря, очевидна. Гораздо хуже у них было с пространством для маневра на этих переговорах.

Владимир Путин, аннексировав Крым, сам практически закрыл перед собой дверь для любых решений, которые ведут к уменьшению территории Российской Федерации. Теперь российский президент может говорить только о приращении земель, если, разумеется, он не хочет дальнейшего ухудшения отношения россиян к себе.

Синдзо Абэ в еще более тяжелой ситуации. Японские правые радикалы требуют от него немедленного возвращения четырех Курильских островов. Однако российский лидер прямо говорил накануне визита, что такое решение сейчас невозможно. Выходит, и Путин, и Абэ должны быть готовы к тому, что в обеих странах любое достигнутое ими соглашение воспримут как минимум с разочарованием. А то и вовсе обвинят их в сдаче национальных интересов.

Неудивительно, что оба лидера стремились продемонстрировать, как тяжело давались им эти переговоры. Не имея возможности договориться сегодня по территориальной проблеме, Путин и Абэ пытались изобразить успехи хотя бы в области экономики.

Но вряд ли Россия могла соблазниться предложенными ей инновациями по переработке мусора или созданию сети автономных ветряных электростанций. А более «существенных» технологий японцы пока не предлагают, намекая на продолжающиеся действия против России санкции.

Остаются собственно две опции. Первая — кредиты. Кремль хотел бы их получить, а Япония могла бы дать. Но японские финансово-кредитные организации сами рискуют попасть под американские санкции, если речь пойдет о сотрудничестве с российскими госбанками. Так что договориться о кредитах можно, а вот дать их наверняка удобнее уже после того, как Дональд Трамп займет кресло президента США в Белом доме.

Вторая же опция называется «совместная экономическая деятельность на Курильских островах». В ее рамках Япония готова упростить для россиян визовый режим, а Россия — и вовсе отменить визы для посещающих Курилы японских инвесторов или даже для всех японских подданных.

Совместная экономическая деятельность — это практически беспроигрышный вариант, который обе стороны могут подавать как свою победу. Японские власти наверняка скажут, что это первый шаг к восстановлению суверенитета над южными Курилами (или северными территориями, как их называют в Японии). А Путин сможет назвать это первым шагом к заключению мирного договора, так и не подписанного после окончания Второй мировой войны.

Статус же островов надолго останется прежним, и вряд ли его всерьез еще будут обсуждать в ближайшее время. Как минимум — до президентских выборов в России 2018 года.

Иван ПРЕОБРАЖЕНСКИЙ
Deutsche Welle, Германия

КГБ по поручению президента Беларуси обсудит в России соглашение об участии спецназа в контртеррористических операциях на территории РБ и РФ.

Президент Беларуси указом №446, опубликованным 6 декабря, уполномочил Комитет госбезопасности (КГБ) провести переговоры с российской стороной по проекту соглашения об участии подразделений специального назначения в совместных контртеррористических акциях, проводимых на территории РБ и РФ. Текст соглашения не опубликован.

Указ, который на законном основании позволяет спецназу чужого государства проводить операции на территории Беларуси, вызвал тревогу у белорусской общественности. DW спросила у экспертов, как они оценивают усиление связей спецслужб Беларуси и России и насколько это соответствует белорусскому законодательству.

НАРУШЕНИЕ КОНСТИТУЦИИ

Юридическую оценку опубликованного указа №446 дал бывший член Конституционного суда (КС) Беларуси Михаил Пастухов. Он обратил внимание DW на то, что проект об

С точки зрения законности, деятельность российского спецназа в Беларуси допустима только во время совместных учений.

«В ином случае это можно рассматривать как посягательство на суверенитет и независимость страны, и президент РБ не должен осуществлять подобных действий», — подчеркнул эксперт.

«Нынешняя ситуация развивается по аналогии с подписанием пакта Молотова — Риббентропа в 1939 году», — указал юрист. Тогда открытая часть пакта так же была одобрена на высшем уровне, но были и секретные протоколы, которые обсуждались на уровне ведомств — министров МИД.

«ЗЕЛЕННЫЕ ЧЕЛОВЕЧКИ» В ЗАКОНЕ

Указ президента №446 разрешает как деятельность спецназа РФ в Беларуси, так и использование белорусских спецназовцев в спецоперациях в России. Однако политический обозреватель «Газеты выборчей» белорус Андрей Почобут считает, что прежде всего этот документ представляет серьезную внутреннюю угрозу для Беларуси.

По мнению Почобута, в контексте событий в Украине и аннексии Крыма это «фактически легализация российских «зеленых человечков».

«Это чревато вмешательством во внутренние дела РБ», — заявил журналист в беседе с

№446 для Беларуси и белорусов несет реальную опасность», — уверен Андрей Почобут.

ХВАТИТ ЛИ СПЕЦСИЛ У БЕЛАРУСИ

В соответствии с президентским указом, переговоры по проекту соглашения будут проводить КГБ. Этому ведомству разрешено также «вносить в документ изменения, не имеющие принципиального значения».

В администрации президента РБ, куда DW обратилась с просьбой прокомментировать ситуацию вокруг обсуждаемого документа, предложили сделать письменный запрос, ответ на который придет в установленные законодательством сроки. По номеру телефона пресс-службы КГБ на звонки никто не ответил.

Зачем Минску понадобилась помощь спецподразделений России, DW спросила у бывшего командира белорусской бригады специального назначения ГРУ ГШ полковника запаса Владимира Бородача, который теперь живет в Германии. Он заявил, что у Беларуси достаточно собственных сил для решения таких задач.

«Белорусские спецподразделения — это серьезные формирования, которые так же сильны, как и российские, и носят одинаковые с ними названия: группа «Альфа» при КГБ, «Вымпел» при МВД и спецназ ГРУ», — считает эксперт.

При этом Бородач указал причину, которая, на его взгляд, лежит в основе проекта соглашения с Россией по указу №446: «И Лукашенко, и Путин боятся, что в условиях разваленных экономик может произойти то, что произошло в Киеве, — серьезные массовые протесты против властей». Тогда, по его словам, на выручку Лукашенко прилетит российский спецназ, а белорусы полетят в Москву душивать бунтарей, если это откажутся делать местные силы.

Бывший спецназовец напомнил аналогичную ситуацию, когда во время путча ГКЧП в августе 1991 года бригада спецназа, которой он руководил в Беларуси, ждала приказа лететь в Москву, чтобы очистить территорию от тех, кто защищал Белый дом.

В свою очередь Андрей Почобут заметил, что Беларусь и Россия подписали много всяких обязательств, которые выполняются далеко не всегда, потому что каждая сторона, когда ей это выгодно, включает свое толкование и нарушает договоренности. «Единственное, что может как-то успокоить в этой ситуации, так это то, что отношения Минска и Москвы давно перешли в стадию отношений двух шулеров — кто кого обманет», — резюмирует журналист.

Галина ПЕТРОВСКАЯ
Deutsche Welle, Беларусь

И ЛУКАШЕНКО, И ПУТИН БОЯТСЯ, ЧТО В УСЛОВИЯХ РАЗВАЛЕННЫХ ЭКОНОМИК МОЖЕТ ПРОИЗОЙТИ ТО, ЧТО ПРОИЗОШЛО В КИЕВЕ, — СЕРЬЕЗНЫЕ МАССОВЫЕ ПРОТЕСТЫ ПРОТИВ ВЛАСТЕЙ. ТОГДА НА ВЫРУЧКУ ЛУКАШЕНКО ПРИЛЕТИТ РОССИЙСКИЙ СПЕЦНАЗ, А БЕЛАРУСЫ ПОЛЕТЯТ В МОСКВУ ДУШИТЬ БУНТАРЕЙ, ЕСЛИ ЭТО ОТКАЖУТСЯ ДЕЛАТЬ МЕСТНЫЕ СИЛЫ

участии вооруженных формирований другого государства в акциях на белорусской территории уже одобрен президентом. Это было сделано в обход других структур власти, без обсуждения с парламентом и обществом, которое имеет право на гласное обсуждение документов такого рода.

«Это нарушает статью 1 Конституции Республики Беларусь, где записано, что законность и правопорядок обеспечивает сама республика», — говорит Пастухов.

DW. — Если бы у Януковича в свое время был договор со спецназом России, то по его призыву «зеленые человечки» могли бы запросто оказаться в Киеве на Майдане».

И добавляет, что Россия в свою очередь может пригласить Беларусь помочь в какой-нибудь контртеррористической операции, например в Крыму.

«Так что вне зависимости от содержания соглашения, текст которого неизвестен, а может, и не будет опубликован вообще, этот указ

Уилл Смит — один из немногих актеров «фабрики грез», который одинаково превосходно вживается как в комедийные, так и драматические роли. А еще он никогда не снимается во второсортных муви. Каждое его появление на экране — настоящий праздник! Именно поэтому премьеру драмы «Скрытая красота» зрители ждали с нетерпением.

ДРАМА НАКАНУНЕ РОЖДЕСТВА

Итак, Говард (Уилл Смит) — глава преуспевающего рекламного агентства. В его жизни все было замечательно до тех пор, пока не случилась трагедия: от тяжелого недуга умерла шестилетняя дочурка. После этого главный герой разошелся с женой и замкнулся в себе. Друзья и партнеры по бизнесу — Уит (Эдвард Нортон), Саймон (Майкл Пенья) и Клер (Кейт Уинслет) — изо всех сил пытались вернуть его к нормальной жизни. Они нашли лучшего психотерапевта, даже из Перу шамана выписали! Но все было безрезультатно. Говард отказывался с кем-либо разговаривать и не желал работать. Что, конечно же, изрядно вредило бизнесу: работа рекламной компании была практически парализована.

И тогда Уит решил нанять частного детектива, дабы найти какой-то компромат на главного героя, посредством которого можно было бы доказать его недееспособность. Сам Уит понимал, насколько это низко, но что поделаешь: Говард — крупнейший акционер компании, и только отстранив его от руководства, они могут спастись от банкротства.

Детектив не нашла ничего крамольного. Вот только она узнала, что персонаж Уилла Смита написал три философских письма Времени, Любви и Смерти. И тут друзья решают, что Говард должен непременно получить на них жизнеутверждающие ответы!

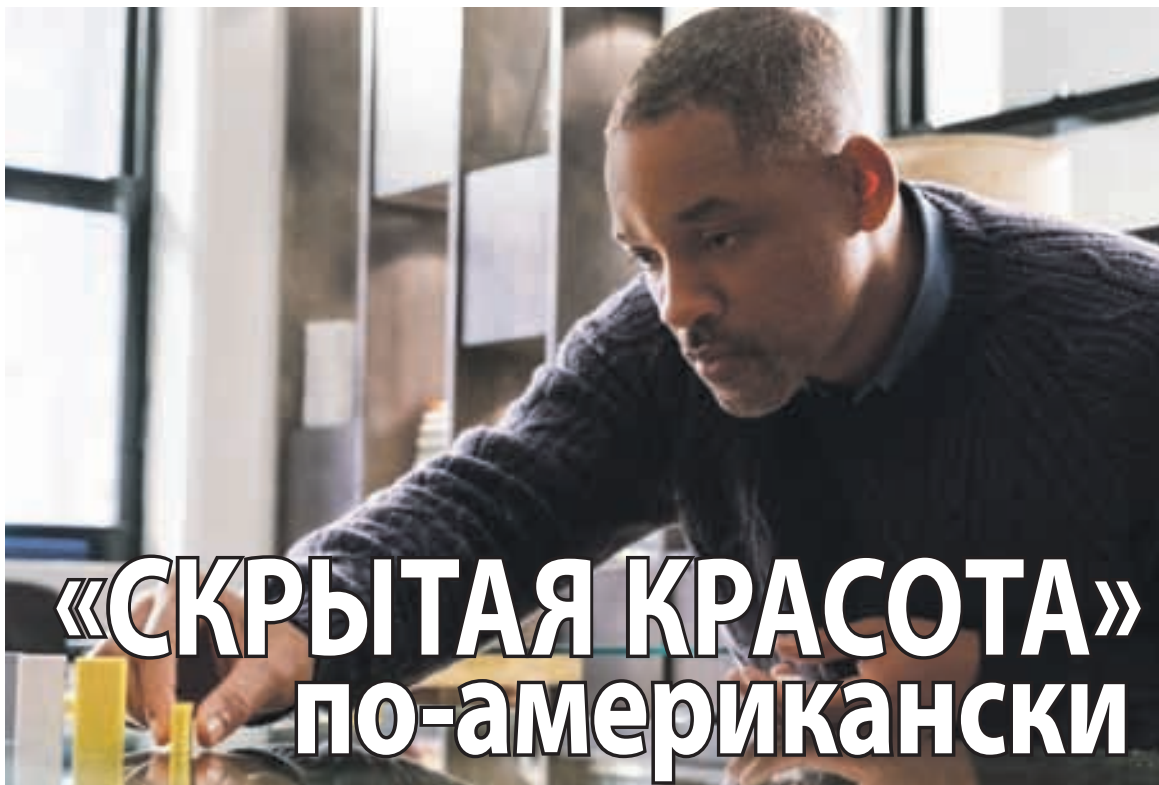
Уит, Саймон и Клер нанимают троицу актеров, которые должны сыграть соответственно Времени (Джейкоб Латимор), Любви (Кира Найтли), Смерти (Хелен Миррен) и убедить главного героя в том, что необходимо возвращаться в реальность. Параллельно нам рассказывают о личных драмах друзей Говарда.

Действие фильма происходит накануне Рождества. И пусть каждая его минута пропитана болью, но все же хеппи-энд непременно будет! Потому что это истинно американский фильм.

ЛИЧНАЯ ТРАГЕДИЯ

Главную роль в картине должен был исполнить Хью Джекман, но ему пришлось уйти из-за занятости в другом проекте. Так что выбор продюсеров и режиссера пал на Уилла Смита. Джекман, конечно, тоже хороший актер, но по уровню мастерства до Смита ему далеко.

Уилл начал сниматься в картине в очень непростое для себя время. Его отцу тогда поставили страшный диагноз, врачи давали не более ше-

«СКРЫТАЯ КРАСОТА» по-американски

РЕЖИССЕР ДЭВИД ФРЭНКЕЛ ПРИВНЕС В ТРАГИЧЕСКУЮ ФАБУЛУ КАРТИНЫ НЕОБЫКНОВЕННУЮ ЛЕГКОСТЬ. ЕМУ УДАЛОСЬ ДЕЛИКАТНО РАСКРЫТЬ ПЕРЕЖИВАНИЯ ГЛАВНЫХ ГЕРОЕВ. ФРЭНКЕЛ ОЧЕНЬ ГРАМОТНО РАССТАВИЛ АКЦЕНТЫ: НЕ ПЕРЕГИБАЛ ПАЛКУ, НЕ ЗАСТАВЛЯЛ ЗРИТЕЛЕЙ УМЫВАТЬСЯ СЛЕЗАМИ. ЛИШЬ В САМОМ КОНЦЕ ХОТЕЛОСЬ ВСПЛАКНУТЬ, НО ЭТО УЖЕ БЫЛИ СЛЕЗЫ ОЧИЩЕНИЯ

сти недель жизни. Так личная драма наложилась на вымышленную... Съемки оказались своеобразной терапией и для Уилла, и для его папы, с которым он обсуждал свой персонаж.

«На меня роль в «Скрытой красоте» оказала очень сильное влияние. Несмотря на прогнозы, отец прожил пять с половиной месяцев, и каждый день был по-своему прекрасным», — поделился переживаниями актер.

Также Смит рассказывал, что согласился принять участие в проекте, потому что хотел помочь людям, которых постигли те или иные трагедии.

«Когда я прочел десять страниц с конца сценария, это стало главным аргументом в принятии решения. Я почувствовал, что «Скрытая красота» — больше чем просто картина. Что у меня есть шанс создать нечто, способное облегчить человеческие страдания. Работа в этом фильме — просто подарок мне как артисту, и должен признать, что этой своей ролью я особенно горжусь. Потому что картина исследует реальные человеческие эмоции, и они — универсальны. А также дает каждому мощный импульс надежды... И для меня не было бы большей награды за работу, если бы кто-нибудь подошел ко мне на улице и сказал: «Эй, парень, спасибо тебе за фильм», — рассказывал Смит в одном из интервью.

Интересно, что в первой половине ленты актер преимущественно молчит. Но зритель отчетливо слышит мысли главного героя! И это,

пожалуй, величайшее мастерство! Впрочем, такое Уилл Смит проделывает не впервые: в картине «Я — легенда» ему уже пришлось сыграть одиночество.

Уилл, конечно, прекрасен, но какие у него были партнеры на съемочной площадке! О таком актерском ансамбле можно только мечтать! Кстати, Смит о своих коллегах отзывался невероятно тепло: «Если человека судят по тем людям, которые его окружают, то я хотел бы, чтобы эти актеры окружали меня всю жизнь».

И все они выложились на сто процентов. Невероятно интересно было наблюдать за многогранным Эдвардом Нортон... Но в особенности покорили Кейт Уинслет и Хелен Миррен! Они замечательные актрисы, завоевавшие не только множество наград, но и искреннюю любовь зрителей. В этом фильме они стали олицетворением истинной естественной красоты. 41-летняя Уинслет и 71-летняя Миррен не стесняются своего возраста и выглядят просто великолепно!

ФИЛОСОФИЯ ПОБЕДИЛА ВОЛШЕБСТВО

Режиссерское кресло должен был занять Альфонсо Гомес-Рехон. Однако он выбыл из проекта из-за творческих разногласий со студией New Line Cinema. Посему снимать фильм поручили постановщику Дэвиду Фрэнкелу, известному по картине «Дьявол носит Prada» и сериалу «Секс в большом городе». Он при-

внес в трагическую фабулу картины необыкновенную легкость. Фрэнкелу удалось деликатно раскрыть переживания главных героев. Режиссер очень грамотно расставил акценты: не перегибал палку, не заставлял зрителей умыться слезами. Лишь в самом конце хотелось всплакнуть, но это уже были слезы очищения.

А вот к сценаристу Аллану Лобу есть множество вопросов. Все же от такой истории ожидаешь большего. В целом «Скрытая красота» — это очень вольный современный пересказ знаменитого произведения Чарльза Диккенса «Рождественская песнь в прозе: святочный рассказ с привидениями». Мораль, конечно же, очень важна... Вот только хотелось чуть больше волшебства, все же действие разворачивается накануне одного из самых волшебных и прекрасных праздников! Но сценарист решил сделать упор на философию, и с этим немного перестарался. Впрочем, под конец ему удалось реабилитироваться при помощи нескольких неожиданных поворотов событий.

Это кино вовсе не идеально, но очень ценно. Здесь во главе угла — человеческие страдания и переживания. В жизни каждого случаются драмы. И очень важно не утонуть в своем горе, а продолжать жить, ни в коем случае не забывая о тех, кого уже нет рядом с нами. Эта лента дает надежду, показывает дорогу в беспроектном тоннеле, а также раскрывает истинную красоту.

Евгения ПРОРЫВАЙ

ДОРОГИЕ НАШИ ЧИТАТЕЛИ!

В настоящее время оформить подписку на газету «Вечерние Вести» можно только через редакцию.

Оплатить подписку на газету «Вечерние Вести» вы можете в любом отделении государственного или коммерческого банка Украины по квитанции.

Если вы хотите получать газету со следующего месяца, вам необходимо оплатить подписку до 10 числа текущего месяца.

СТОИМОСТЬ РЕДАКЦИОННОЙ ПОДПИСКИ:

Язык	Индекс	Периодичность выхода	Стоимость подписки (1 месяц)
Рус	23115	Пн	10 грн
Укр	49450	Пн	10 грн

«Вечерние Вести» — газета для всех поколений!
Тел: (044) 359-04-54

Сума:	60
Платник:	Петренко Розаліна Юхимівна
Місце проживання:	м. Одеса, вул. Канатна, 38, кв. 42
Отримувач:	Назва: ТОВ «Елешнмолл Україна» АТ «УкрСиббанк»
Код:	3 6 6 3 2 2 8 4
Розрахунковий рахунок:	2 6 0 0 7 4 9 3 7 9 8 2 0 0
МФО банку:	3 5 1 0 0 5
Призначення платежу:	Передплата газети «Вечерние Вести» инд.23115, 6 міс.

Шеф-редактор — Сергей ПАЛЕХА, ответственный секретарь — Алексей СОКУР
Свидетельство о госрегистрации КВ №21058-10858 ПР от 14.11.2014 г.
Редакция: г. Киев, бул. Леси Украинки, 26

Пишите по адресу: ООО «Структура ИТ», а/я 155, г. Киев, Украина, 04080
Учредитель и издатель: ООО «Структура ИТ»
Тел.: (044) 359-04-54
e-mail: gazetavv@i.ua

Газета отпечатана ООО «Мега-Полиграф» 04073 г. Киев, ул. Марка Вовчка, 12/14

Заказ № 0123456789
Тираж 87 089 экз.

Рекомендованная цена 2 грн 30 коп.
Подписной индекс: 23115

При использовании публикаций ссылка на газету «ВВ» обязательна.

Ответственность за содержание рекламных материалов несет рекламодатель.

